

Gyenge ország, gyenge bírósága. [a Devizahitel-ügy]

Nagy baj van a törvényalkotás folyamatában!

A Kúria döntő többségben úgy gondolja, hogy **nem ütközik jogszabályba, nem erkölcstelenek, a deviza alapú hitelek nem forinthitelek ma Magyarországon. Többek közt ezt fogalmazza meg a Kúria jogegységi határozata. A régóta várt döntés azt jelenti, hogy a legfőbb bírói fórum nem mondta ki az ilyen szerződések érvénytelenségét, „semmiségét”.**

Az egyoldalú kamatemelésekkel kapcsolatban, az árfolyamrés jogosságáról, valamint arról sem, mik lehetnek az egyoldalú szerződésmódosítás feltételei és ez utóbbi kérdésben megvárják az állásfoglalást az Európai Unió bíróságától. Bár ez utóbbi kijelentés is a bíróság tanácstalanságának, bizonytalanságának és feltétlen elkötelezettségének érzését erősíti.

Bankszövetség szerint a Kúria döntése megerősítette, hogy a bankszektor eddig is jogkövető magatartást gyakorolt.

Erről a sajnálatos eseményről az véleményem, hogy a Kúria úgy döntött, ahogy neki KELLETT. Nem bocsátkoznék találgatásokba, mert semmi értelme. Nézzük a tényeket. Azt biztosra vélem, hogy nem teljesen racionalizált és életszerű az állásfoglalása. Szakértők hada állítja, hogy nincs is ilyen „deviza alapú szerződés”, amiről itt döntött a bíróság. Akkor miről beszélünk itt? Nem is történt semmi szintén ez ügyben, csak megint befogják a szemünket és vakítanak. Ha érzelmileg azonosulunk ezzel az állásfoglalással és elfogadjuk, akkor szentesítjük a devizahitelek meglétének tényét. -Mert nincs devizahitel szerződés.-

„Wellmann György azt mondta, hogy devizahitelek problémájának megoldását nem lehet kizárólag a bíróságoktól várni, a Kúria pedig kizárólag csak jogot értelmezhet.” Mit is jelent mindez? Azt, hogy a Kúria rávilágít arra, hogy a jogalkotásban van a probléma, hiszen „bírák teljes mértékben átérzik a több százezer devizahiteles elnehezült helyzetét, döntésüket AZONBAN CSAK A TÖRVÉNYEK ALAPJÁN, A JOG ÁLTAL BIZTOSÍTOTT LEHETŐSÉGEK KERETEI KÖZÖTT HOZHATTÁK MEG – FOGALMAZOTT.” Bár itt megjegyezném, hogy 65% szubjektív és 35% szakmai döntés született véleményem szerint. Döntésében azonban arra is rávilágít, hogy nagy baj van a törvény alkotás folyamatában. Akkor mi is a teendő, talán meg kellene változtatni a jogalkotóink szerepkörét.

Takács Gábor